

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3-1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaj
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Mellin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Sfârșitul Ceho-Slovaciei

Războiul mai aproape de noi ca ori când — Ceho-Slovacia a fost
ștearsă dintre țările Europei — Se mișcă întreaga Europa

Pier și fările, întocmai ca și noi oamenii. Apar pentru o vreme pe harta lumii și apoi dispar iarăși. Înțelegeri și tratate de pace le garantează viața, până ce pofta de cucerire a altor neamuri mai puternice le face să cadă și să se distrame.

Mai în anul trecut a dispărut de pe harta lumii Austria. Totul s'a petrecut fără vărsare de sânge și fără împotrivire, în ciuda tuturor învoielilor și făgăduințelor din trecut. De atunci nu s'a scurs decât un an și din nou vine vestea că a mai dispărut o țară și a mai fost îngropat un popor. Acum a fost rândul Cehoslovaciei și a poporului ceh și slovac. N'a curs nici de dată această sânge și nu s'au descărcat tunuri, ci totul s'a desfășurat în liniște, sub ochii uluiți ai Europei. Prin simpla voință a dlui Hitler Ceho-Slovacia a fost ștearsă dintre țările lumii și trecută sub dominația cismei nemțești, iar poporul ei înecat în marea neamului german.

Spre Ceho-Slovacia căutau de mult ochii nesățioși ai politiciii nemțești. Țara aceasta nouă răsărise numai în urma marelui războiu. Cuprindea în sânul ei mai multe popoare: Cehi, Slovaci, Ruteni, Germani, Români și Evrei. Avea însă de toate și prin bună învoire și înțelegere a putut să trăiască liniștită douăzeci de ani și să se îmbogățească, încât să ajungă una din cele mai îndestulate țări ale Europei. Era în inima Europei și deacurmezișul drumului de cucerire a marelui popor german, care demult urmărește înaintarea către Răsărit. Prin însoși așezarea ei era un ghimpe de nesuferit în ochii Germaniei.

Începutul încălcării ei de către Germania s'a făcut în toamna anului trecut, atunci când umbra războiului s'a aplecat pentru o clipă pe fața bătrânei Europe. Atunci însă dl Hitler flutura un alt steag de cucerire. Cereea din Cehoslovacia numai liniștile din vecinătatea Germaniei și nu mai pe acelea locuite de nemți. Făgăduia în schimb pace lumii și la München iscălia, sub ochii tuturor învoiala prin care garanția granițelor noului stat cehoslovac.

Slăbită după această dureroasă ciuntire, Ceho-Slovacia a continuat totuși să mai dăinuiască încă vr'o câteva luni.

Rămăneau în sânul noii Ceho-Slovaciei trei neamuri: Cehii, Slovaci și Rutenii.

Aveau guverne deosebite, dar erau toate trei din marea viață slavă și nădăjdulau că prin bună înțelegere vor putea să înfrunte viitorul și să trăiască împreună. — Vom fi mai puțini, dar vom fi între noi și vom fi mai puternici — spuneau în toamnă noii conducători ai Ceho-Slovaciei. N'a fost însă așa. După acea dureroasă ciuntire noua Cehoslovacie a avut de suferit multe și între popoarele ei au fost continue certuri. Toate aceste neînțelegeri și certuri — erau folosite de dușmanii Cehoslovaciei și trămbițate în lumea întreagă. De o parte era Germania, puternică, îngâmfată și mârșită după biruința din toamnă, iar de altă parte pândia Ungaria veșnic nemulțumită și așteptând să-i pice și ei o rămășiță din cuceririle Germaniei. Amândouă pândiau și așteptau vremea potrivită, când să poată trece peste toate învoielile de pace și garanțiile date.

În această vreme Cehii, Slovaci și Rutenii se certau încontinuu. Poate că era de vină și dorința de stăpânire a Cehilor și dorul de nesăvilită neațărnare al Slovacilor, dar, mai vinovate decât toate au fost indemnurile la neînțelegere și asfârșite dușmane venite de peste hotare. Germania își pregătia astfel pe încetul drumul de cucerire.

În primăvara acestui an neînțelegerile au adâncit și mai mult prăpastia dintre cele trei popoare ale Ceho-Slovaciei. În urma acestor neînțelegeri, la începutul lunii Martie, guvernul din Praga a destituit guvernul slovac din Bratislava. O parte din membrii guvernului, în frunte cu dl Tisso — s'au refugiat în Germania și au cerut protecția dlui Hitler. În această vreme au început mișcări de nemulțumire și revoltă în întreaga țară. În multe părți au avut loc dese ciocniri între jandarmeria cehă și gărzile slovace — Hlinka. Liniștea n'a mai putut însă nici cum să fie restabilită.

În numai 24 de ore, Slovacia a avut 3 guverne. În cele din urmă Slovacia a fost proclamată ca stat neațărnător, cu guvern propriu și deplin stăpână pe voința ei. Același lucru l-a făcut după puțin timp și Ucraina Carpatică, și Europa a văzut înființându-se, Marți 14 Martie, din subredul stat cehoslovac trei state noi. Lucrurile însă nu se puteau opri aici. Turburările

au crescut și mai mult. Au început să vină vesti tot mai grele și mai înspăimântătoare. Germania mobilizase și trupele ei au pornit spre Cehoslovacia ca să aducă liniște și pace și să ocrotească pe Germanii de acolo. În aceeași vreme Ungaria a dat și ea un ultimatum Cehoslovaciei și a început ocuparea Ucrainei Carpatice.

În fața acestei situații, marți 14 Martie, președintele Cehoslovaciei dl Hacha a plecat la Berlin și a pus soarta țării și poporului său în mâinile dlui Hitler. Marți noaptea la orele 2 a iscălit proclamația către poporul cehoslovac, iar Miercuri dimineața trupele motorizate germane erau în drum spre Praga. În aceeași zi, pe la orele, 10 capitala țării a fost ocupată de trupele nemțești. Alături de soldații săi, ce înaintau prin viscol și frig, venia ca un mare cuceritor dl Hitler. Miercuri spre seară el și-a făcut intrarea triumfală în Praga. A găzduit în vechiul castel împăresc Hradc, în acel care dl Hitler înălțase vlad de cucerire a multor împărați germani.

Ocuparea Boemiei și Moraviei de către trupele germane s'a făcut fulgerător de repede. Amândouă provinciile au fost alipite la Germania și prin aceasta neațărnarea statului ceh a încetat.

Într'un manifest dat către populația din Boemia și Moravia dl Hitler a arătat apoi, care este situația celor două provincii încorporate la Germania.

După ce a spus că în cursul vremurilor aceste două provincii au fost ale Germaniei, stabilește care sunt drepturile și datorile Boemiei și Moraviei:

1. Vor fi cetățeni ai împărăției germane, numai Germanii care locuiesc în cuprinsul Boemiei și Moraviei.

2. Cehii vor fi cetățeni ai protectoratului ceh și morav.

3. Aceste două provincii vor fi reprezentate în străinătate de către Germania.

4. Apărarea ținuturilor se va face de către armatele Germane.

Aceste două provincii sunt alipite la Germania sub formă de protectorat. Vor avea o oarecare neațărnare în administrație. Șeful guvernului lor va trebui însă să fie numit de dl Hitler și să aibă toată încrederea acestuia.

Prin noua cucerire dl Hitler a câștigat nespuse de mult. A luat tot aurul acestei țări, 175 miliarde. Atară de această armele armatei cehoslovace, una din cele mai bine înzestrate armate din Europa, toate au început în mâna dlui Hitler, care s'a întărit și mai mult.

În aceeași zi primul ministru al Slovaciei, dl

Tiso a cerut dlui Hitler ca Germania să ia sub protecția sa și Slovacia.

De soarta Ucrainei dl Hitler nu s'a prea interesat. A lăsat-o să fie ocupată de Ungari. Aceștia au avut însă de purtat în continuu lupte grele cu trupele ucrainene.

Vestea încălcării și ocupării Ceho-Slovaciei a produs uimire în întreaga lume. Marile puteri aliate au văzut în aceasta, călcarea făgăduielilor și învoielilor de pace din toamnă, dela München.

Anglia și Franța și-au văzut, prin această faptă a dlui Hitler, înmormântată toată politica lor de pace și înțelegere din trecut.

Noua stare de lucruri n'a fost recunoscută, nici de Anglia și nici de Franța.

Cum se vor limpezi lucrurile, e greu de spus. Lumea întreagă este într'o fierbere mare și s'ar putea din ceas în ceas ca războiul să izbucnească.

Intre conducătorii marilor puteri au început iarăși întâlnirile și consfăturile.

În fața acestei situații turburi, când nu ne prea putem răzumi pe nimeni, trebuie să avem mai multă încredere în noi înșine, ca, uniți toți împreună, să putem face față primejdiei. Să fim un zid de netrecut în fața oricui ar veni și ar încerca să treacă peste noi!

Tara unde conduc femeile. În Brazilia trăiește un popor indian, rămasă a vechilor locuitori ai Americii de demult. La acest popor acela care conduc și poartă treburile cărmuirii nu sunt bărbații ci femeile. Bărbatul n'are nici un amestec la conducere. El este vânătorul care aduce de mâncare familiei și luptă împotriva animalelor sălbatice. Totul este în mâna femeilor, chiar și căsătoria. Bărbatul n'are nici măcar dreptul să-și aleagă soția. El este cerut în căsătorie de femele și dacă nu vrea, atunci este dat afară din mijlocul poporului. Un călător care a stat mai multă vreme în mijlocul acestui neam de oameni spune că bărbații acolo au toate nărușurile femeilor și că pe deasupra mai sunt și preoți, așa că se înțelege de ce se lasă conducși atât de ușor.



Cei morți întru Hristos vor învia

Am auzit pe unii oameni desnădăjduindu-se în fața unui mormânt deschis, cari privind cenușa morților își ziceau cu tănguire:

Cum mai pot învia oamenii aceștia la învierea cea propovădită de evanghelie; când ei s'au prefăcut cu totul în țărână și membrele lor s'au desfăcut, s'au putrezit și s'au distrus?

Și cine se întreabă asemenea lucruri? Tocmai cei învățați, cari se pretind că știu câte ceva din tainele naturii. Te minunezi cum tocmai ei să-și pună întrebări de acest gen. Omul simplu nu-și pune asemenea întrebări. Pentru el cuvintele Evangheliei sunt cari nu se trag la îndolală. Și ce fericit este un astfel de om!

Savanții cum se numesc pe domoale sau învățați însă, au descoperit în științele fizico-chimice niște legi în natură, cari arată că un corp ce arde sau putrezește nu se nimicizește propria zis, ci se transformă sau preschimbă. Se transformă în gaze, în acizi, în compoziții noi, în corpuri noi, cu forme noi. Așa că nimic nu se pierde, nimic nu se crează în domeniul materiei, ci e numai o continuă transformare. Corpul omenească se descompune și el din forma lui omenească, în altă formă, în alte corpuri mărunte cari există, nu se pierd. Legea aceasta le vine savanților destul de clar în ajutor. Dacă ei spun că dintr'o bucată de lemn pusă pe foc și prefăcută în fum și cenușă, s'ar putea reface prin împreunarea celor desfăcute bucata de lemn iarăși la loc și tot așa și cu un corp oarecare putrezit; de ce n'ar crede ei că se poate împreunare acelor desfăcute prin moarte din corpul omenească,

în urma unei anumite legi, la un anumit timp. Căci după cum ne înțelegem chimia, corpul în putrefacție își păstrează toți atomii și toate corpurile simple din care a fost alcătuit. Va să zică, iată legile naturii nu se arată a fi contrare reconstituirii în întreg me a corpului descompus în groapă. Sufiul de viață al corpului fiind în mâna lui Dumnezeu; aici știți n'are ce căuta. Dumnezeu omoară și face viața trimite spiritul Său și se zidesc, atunci că ei însuși binevoește.

Ceeace este mai de mare importanță învierea morților în ziua cea de apoi, este corpul nostru omenească, nu va fi un corp nepatruclios și firav. ca acest de acum, ci după cum zice Scriptura, va fi un corp gloriificat (proslăvit) de care sf. Apostol Pavel zice: „Culca-se-va corp stricacios, scula-se-va corp nestricacios, culca-se-va corp omenească, scula-se-va corp spiritual“ (I. Cor. 15—42). Și despre strălucirea lor, zice că dreptii ca stelele vor străluci; deci corpurile dreptilor vor fi pline de mărire.

Cum este oare un corp gloriificat și plin de mărire? Corpul gloriificat are mai însușiri pe care omul nici nu le poate pricepe acum. Așa mai întâi o strălucire deosebită poate apărea și dispărea, poate pătrunde prin corpurile tari, lemn, piatră, fier, pământ. Poate merge pe apă ca și pe uscat și se poate transporta în cel mai scurt timp, la mari depărțări. Așa de exemplu: Domnul nostru Iisus Hristos după înviere, fiind în corp gloriificat, păștea pe deasupra apelor, intra prin ușile închinate, a dispărut din fața ochilor celor credincioși în Emaus și la urmă s'a înălțat în cer în văzul ucenicilor săi înmărmuriți. Tot astfel corpurile glorioase au apărut și liile și Moșii pe muntele Tavorului, alături de Domnul. Astfel de minunată stare au corpurile omenești după gloriificare. Dar aceasta este numai o mică probă a câtorva apariții. Ce fi în ziua Domnului cu toți dreptii și ascuții Săi, încă nu ne putem da seama. Căci dacă Dumnezeu voește ca să gloriifice corpurile omenești sau martirii ai Săi, cu facerea de minune ca vindecări și cu îmbălsămarea cu frumoză miroasuri, încă fiind în stadiul de descompoziție

Foia „UNIRII POPORULUI“

La Bunavestire

(Cântec popular pentru pelerinaj)

Ingerul Domnului sfânt
Astăzi vine pe pământ,
Și cu sfatul înțelept
Se oprește'n Nazaret
La Fecioara precurată
Și de ingeri laudată;
Mândru crin al câmpului
Și aleasa Domnului.

Când Fecioara se ruga,
Ingerul se arăta,
Cu zmerenie se'nchina,
Și din gură cuvânta:
— Bucură-te Steauă lină,
Care ești de daruri plină;
Tu ești floare pe pământ,
Și cu tine-i Domnul sfânt.

Fecioara se'nspăimânta,
Ingerul o 'mbărbăta:

— Nu te teme, o Marie,
Tatăl sfânt veste-ți fie
Că vei naște pe Hristos,

Lumei spre mare folos.
Cuvântul cel înțeles,
Din veci te-a ales,
Fică Tatălui de sus,
Născătoare lui Isus.

Fecioara se încurca,
Pe arhanghel întreba:

— Cum pot eu mamă să fiu,
Dacă de bărbat nu știu?

Ingerul îi tălmăcea,
Și din grai așa-i zicea:

— Sfântul Spirit va veni,
Tatăl sfânt te va umbri,
Și vei naște pe Isus,
Raza Tatălui de sus.

Fecioara se umili,
Vestea bună o primi,
Tatălui îi mulțumi
Și Ingerului grai:

— Iată roaba Domnului;
Fie după voia lui.

Și cuvântul s'a 'ntrupat,
Între noi s'a așezat,
Să ne fie 'nvăț tor
Și preasfânt Mântuitor.

Neamurile preamăresc,
Și Fecioare-i mulțumesc,
Iară noi i-ne 'nchinăm
Și cu dragoste-i cântăm:

— Bucură-te Precurată,
Maică binecuvântată,
Fică Tatălui de sus,
Născătoarea lui Isus;
Al creștinilor folos,
Maica Domnului Hristos.

N. Lupu

Întoarce-ți inima spre Dumnezeu

Pe vremea războiului dintre Ruși și Turci, povestește un preot din Moldova, că noastre erau pustii, țărani fugiseră cu vitele și Rămaseră numai câțiva bătrâni și eu. preotul căci voiam să apăr biserica și s'o păzesc să mi-o aprindă și să nu mi-o jafuiască. Căci noaptea auzeam urlatul tunurilor și în fiecare dimineață găseam alte și alte pagubi și neșitate jale.

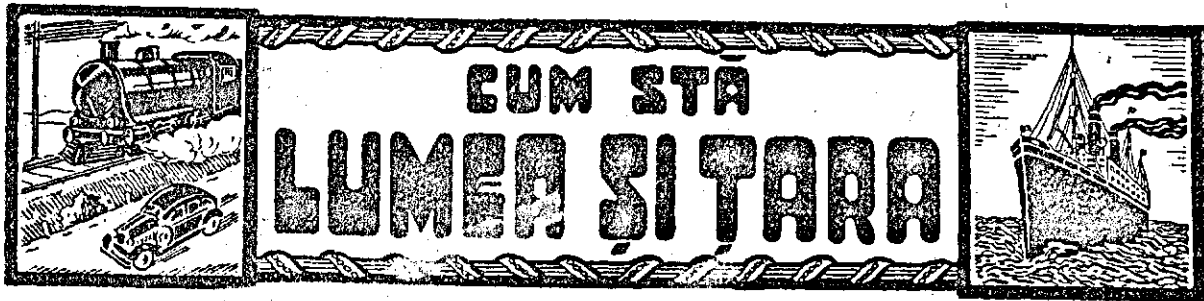
Odată iarăși auzii toată noaptea împușcături și nici vorbă nu era să pot dormi de grijă, în fiecare noapte trebuia să ascult dacă nu căpărie focul în acoperișul casei mele și-a biserică. Se făcu ziua, și eu mulțumii lui Dumnezeu că trecu noaptea în pace. Eram în curtea bisericii

apoi ce strălucire nu le va da El în ziua cea mare a învierii celei de obște?... Toți dreptii, după spusa sfântului Apostol Pavel, au dreptul să se aștepte la această glorie. În ziua judecării dreptii în brăcați în corpori așa fiind judecării din morminte, vor merge înaintea dăce leșind din morminte, vor merge înaintea judecării și, zice, vor fi răpiți în noaptea cerului, într-o întâmplare Domnului în aler și așa pururea cu Domnu vor fi" (I. Tesal. 4—17).

Deci cimitirele creștinilor nu mai sunt niște mormane de oase și de putrezione, ci niște mormane pentru viitorii locuitori veșnici ai pământului și al pământului, poate se va întreba cineva, — dar pentru ce atunci moartea și descompunerea? Moartea pentru păcatul roșu, iar putrezirea în groapă ca o spălare a corpului și a elementelor din care a fost compus. Bunțele de grâu — zice Domnul, ca să adevărată roadă, trebuie să zacă în pământ, să se descompună și din aceasta transformare să iasă la suprafața pământului planta verde, să crească, să producă spice și boabe însușite... Dacă am căuta cu credință și cu tot dinadinsul să înțelegem lucrurile naturii, am vedea că putem afla multe asemănări asupra celor ce au să vie peste noi, de care asemănări însuși Domnul s'a servit în parabolele Sale. Afară de aceste parabole, El singur ne-a încredințat despre posibilitatea învierii, arătând pe Iie și pe Moise pe Tabor și înviind pe fiul văduvei; pe fiica lui Iair, după moarte imediat, iar pe Lazăr după patru zile dela moarte, fiind deja înmormântat. Toate acestea tot pentru a servi de convingeri celor grei la inimă și la rațiune, de a crede în putința învierii celei de apoi, la care o de ne-ar învrednici Dumnezeu și pe noi.

Arhim. Teodosie

Constituția Regelui Carol II a fost scrisă pe o carte postală. Tânărul Ardelean Dionisie din Arad a scris întreaga Constituția Regelui Carol II pe o simplă carte postală. Scriztoarea este destul de mare așa că se poate citi de oricine. După această faptă tânărul s'a spăcat să scrie și Noua Cod Penal, tot pe o carte postală.



Situația la granița maramureșană

De câteva zile în Ucraina Subcarpatică se dau lupte în toată regula. Pe Valea Vișnului gărzile ucrainiene s'au ciocnit cu trupele motorizate maghiare. Până când scriem noi, au căzut în aceste lupte peste 40 de morți și numeroși răniți. În spitalul din Sighet au fost internați 17 răniți cehi.

Românii din Apșa de Jos (Ucraina Subcarpatică) și-au făcut gărzile naționale pentru apărarea averilor lor.

În urma acestor turburări trec în continuare la noi numeroși refugiați din fosta Ceho-Slovacie. Trupele militare cehe au fost dezarmate îndată ce au ajuns la noi în țară, iar refugiații au fost strânși în două tabere la Sighet și la Teșeu.

Ce face România

În aceste vremuri întunecate și turburi România a hotărât să ducă o politică de pace. Atâta vreme cât interesele noastre nu ne sunt vătămate guvernul român a hotărât să nu se amestece în turburările de peste graniță.

Sub înalta președinție a M. S. Regelui s'a ținut în săptămâna trecută un consiliu de coroană care a întărit toate hotărârile și măsurile luate de guvern pentru întărirea noastră la graniță și apărarea țării.

Pentru sănătatea țării

Ministerul Sănătății a hotărât să continue munca începută în anul trecut pentru îmbunătățirea sănătății țării.

Urmând acestei hotărâri medicii vor ține cuvântări, în care vor da sfatul învătășit asupra sănătății. Locuitorii mai multor sate

vor fi adunați la un loc, și acolo medicii le vor da sfaturi cum să-și crească și îngrijească copiii și cum să se ferească de boli.

Ultima săptămână a lunii Martie va fi săptămâna curățeniei. În această săptămână medicii vor supraveghea, cum se face îngrijirea și curățenia gospodăriilor și vor sfătuți pe gospodarii să urmeze îndemnărilor ce li se dau și să lucreze și ei cu tot sufletul pentru ridicarea și însănătoșirea satelor.

Între 15 Aprilie și 31 Mai echipele sanitare vor studia la fața locului sănătatea satelor și vor lua măsurile împotriva bolilor care bătutele mai mult între locuitorii. O grijă mare se va avea pentru sănătatea copiilor de școală. Un alt lucru bun ce se va înfăptui de către ministrul Sănătății, este ridicarea de fântâni sănătoase și sistematice în întregă țara. Anul acesta se vor face 1000 asemenea fântâni. Se vor face și de asemenea brotării în satele bătute de pelagră.

Invoiele economice cu Germania

În săptămâna trecută a sosit la București comisarul economic al Germaniei, pentru a face cu țara noastră anumite invoiele economice.

Se caută a se mări tot mai mult schimbul nostru de mărfuri cu Germania.

Luptele din Spania

În Spania luptele și ciocnirile au continuat acoperite însă acum de vântul frământărilor din Ceho-Slovacia. În zilele acestora generalul Franco pregătea o mare ofensivă împotriva bolșevicilor. Ultimele știri spun însă că guvernul Spaniei bolșevice a cerat pace.

și mă uitam cum răsare soarele, când văzui deodată, spre marea mea spaimă, un bușar negru și bătrân intrând în curte în goana calului. Sări jos din goană, își legă calul de stâlpuț pridvorului casei și veni spre mine. E lesne să vă închipuiți cum îmi era sufletul. Eu îngălbăni, cum putui, o „bună dimineață”, dar el fără să-mi răspundă, zise cu glasul răgușit și neprietinos: „dă-mi cheia bisericii, părinte!” Eu m'am înfiorat. Cu toate că puțințica avere a bisericii și sfântul pahar de aur erau bine ascunse, totuși mai aveam în biserică multe lucruri de preț. Încăpu să-l rog, că e creștin și Român, după vorbă, și că e păcat să jăfuiescă sfântul locaș. El însă nu voia să știe de nimic și se uita așa nu-știu-cum la mine, și-și strângea mănunchiul săbii în pumn, în cât eu de silă ca de bunăvoie, ca să nu mi crape capul, îi deschisei biserica.

Bușarul intră repede, se duse de-adreptul la altar și sărută ușa împărătească, apoi îmi făcu semn să mă așez în strană și-mi ceru să-i cânt „Doamne strigat-am”. Eu făcui cum îmi spusese; el sta în genunchi, cu ochii spre altar și asculta cântecul. În urmă ceru să-i cânt a doua oară și de rândul acesta cânta și el, cu glasul său de bas „strigat-am către tine, auzim-al!” Mi s'a părut că el cânta cu atâta cucernicie, cum n'am văzut pe nimeni până atunci, și prinsei atâta curaj că îndrăznii să-i mă uit în față. Când am săprăvit, el îmi strânse mâna, apoi mi-o sărută și-mi mulțumi. „Să te ție, Dumnezeu, părinte. Unde e cutia milelor?”

Toată bănuiala mea, că el a venit pentru jaf îmi trecuse acum. Îi adusei cutia săracilor și el puse într'ansa doi taleri austriaci. „Iar asta e pentru truda sfintei Tale” și-mi întinse și mie doi taleri. Eu n'am primit, dar el era așa de stăruitor, că fui silit să-i iau”. Apoi părăsirăm biserica. Eram așa de mișcat de întâmplarea asta, încât abia puteam vorbi. Dar n'am putut răbda să nu-l întreb pe acest ciudat oaspe, ce gând a avut să vie să se închine până în zorii zilei.

„Să-ți spui, Părinte. Eu sunt soldat vechiu, îmbătrânit în oaste, și am trei flăcăi, toți trei cu mine alături în tabără. Eri seară era nevoie de-o sentinelă într'un punct pe care-l pierdurăm. În mijlocul patrulelor dușmane. Toți știam ce însemnează să stai de pază într'un loc așa de primejdnic. Capitanul a întrebat dacă vrea să meargă cineva de bunăvoie. Nimeni nu s'a găsit. În sfârșit ieșii eu din rând, că merg. Flăcăii mei, băieții, nu puteau, firește, să lase singur pe bătrânul lor tată. Nu e nevoie să știi, părinte, cum am scos-o la capăt. Ne-am târât pe brânci și-am stat noaptea întregă pe-o înălțime cu tufișuri, ca să vedem ce se petrece la dușmani. Pe lângă noi treceau mereu și încolo și încoașe patrule inimice. Nu știi, părinte, cu ce inimă stam eu acolo! Nu pentru mine — căci eu ce mai am de trăit? — dar pentru fiii mei suspinam dintr'a-dâncul inimii și strigam spre cer să mă audă și să ne ție zilele: Doamne! Îmi adusei aminte de copilăria mea și de cântecela bisericești și mi-am întors inima spre Dumnezeu deodată. De când

nu m'am gândit la el! Și mi-am făcut socoteală, de câți ani n'am mai fost la biserică și de toate câte le-am făcut din copilărie până acum — și nu toate au fost totdeauna bune! — și am făcut în suflet jurământ că, de mă va scăpa Dumnezeu din primejdia asta, am s'alerg la cea dintâiu biserică și să mă închin Domnului și să-i mulțumesc. Și spre ziua am luat drumul îndărăt, tot târîndu-ne, și ne-a scăpat Dumnezeu. Nu mi aduceam aminte de nici o altă rugăciune decât de asta cu „Doamne strigat-am către tine, auzim-al!” Și cu adevărat m'a auzit Dumnezeu în ziua necazului, și am alergat aici să-i mulțumesc.

Cu vorbele acestea sări pe cal și dispăru pe câmp.

G. Coșbuc

Bogatul și săracul la dispută

Frunză verde de dudău
La umbră la fagădău
Sta bogatul și săracul
Sta stăpânul cu argatul.

Iar bogatul se mândrea
Și din gură poruncea:
„Măi crișmare, fagădare,
Adă mie vin de-un ban,
Să beau cu acest sărman!”

Iar săracul să râdea
Și din gură poruncea:

Franța și Anglia în fața situației

În urma ocupării neașteptate a Boemiei și Moraviei, Anglia și Franța și-au schimbat dintr-o dată politica de pace față de Germania și-au luat măsuri de întărire. Guvernul francez a cerut depline puteri pentru a putea lua toate măsurile pe care le crede de cuviință. Între altele guvernul Franței a hotărât să mărească armata și să se întărească cu noi arme.

Prim-ministrul Rusiei Subcarpatice a trecut în Jugoslavia

În zilele trecute dl. Voloșin prim-ministrul Rusiei Subcarpatice împreună cu mulți membri ai guvernului s'a refugiat la noi în țară. La Sighet au fost găzduiți în palatul episcopiei ruteni. De la noi dl. Voloșin a plecat în Jugoslavia.

Nici Italia nu se lasă.

Până acum aceea care a câștigat în Europa a fost Germania. Italia, deși aliată și prietena Germaniei, n'a câștigat nimic din aceasta prietenie. În vremea din urmă numai, au început și Italienii să se miște și să ceară anumite pînături dela Francezi. Nu le-au fost împlinite încă niciuna din aceste cereri. Se pare însă că Italienii sunt hotărâți să nu se lasă. Gazetele lor scriu că cererile Italiei vor fi împlinite în orice chip la timpul lor. Italia este mlaștră în a aștepta, însă știe și să pregătească și să dea o lovitură. În urma deselor biruințe germane pe care nici Italia nu le poate vedea cu ochi buni, se crede că se poate face mai ușor o apropiere între Franța și Italia. Se vorbește mai ales că dl. Laval va fi trimis de către Franța în Italia pentru liniștirea lucrurilor.

„Măi crișmare, făgădare,
Adă mie vin de-on zlot
Să beau cu bogatul tot“.

„Măi sărace, săracilă,
De ce vrei să-mi faci'n sălă
Că tu nu ai car cu boi
Nici coșer cu păpușoi
Nice turme mari de oi
Ca să poți cinști cu noi“.

Măi bogate, bogățiile,
Dacă ai averi deacele,
Nu-mi scoate ochii cu ieie,
Că averile de frunte
Sunt ca un izvor de munte
Astăzi curge și 'neacă,
Măne scade și apoi sacă.

Dacă ai tu car cu boi
Și coșer cu păpușoi
Și ai turme mari de oi
Ai și turme de nevoi
Că pe unde-s turme blânzi
Sunt și lupi mereu flămânzi“.

Ieu am numai un topor
Care mi-e bun frățior
Că toporul mi-e vrăjit
Cu tăișul oțălit.

Măi crișmare, făgădare,
Adă-mi un vin de Cotnar.
Și de plată n'ai hăbar,
Că săracul când cinstește,
Varsă sânge și plătește,

Valeriu Nobili
paroh gr. cat.

Războiul din Spania

Soarta Spaniei a fost destul de tristă. A trebuit să treacă printr'un lung și sângeros război lăuntric, care i-a secătuit bogățiile și comorile, ducând-o la sapă de lemn.

După trei ani de lupte crâncene vrajba din sânul poporului spaniol se va potoli. Președintele Spaniei bolșevice, Azana, și-a dat demisia, iar Madridul poate fi socotit ca și luat de naționaliști. Se crede că generalul Franco va fi făcut regent și cu vremea la tronul Spaniei va fi adus unul din fiii fostului rege Alfons, Infantele Juan.

Guvernul naționalist al generalului Franco a fost recunoscut și de Anglia și Franța, care au hotărât să-și trimită câte un ministru în Spania.

Un sătean se luptă cu o lupoaică

O feroasă întâmplare s'a petrecut în comuna Gurani, de pe valea Galbenă, din Bihor. Într-o noapte, în curtea săteanului Tomuța Melentie, din această comună, a pătruns un lup. Săteanul s'a trezit din somn în lătra- toii câinilor și a ieșit în curte ca să vadă ce-i. Acolo a văzut cum un câine mare se aruncă printre oi. Și-a dat însă îndată seama că animalul acela nu-i câine, ci o lupoaică mare cât un vițel. A închis în grabă toate ușile oco- lului și cu un par zdrăvăn de saicăm s'a nă- pusit asupra lupoaicii. Între om și fiară s'a facut o luptă cumplită pe viață și pe moarte.

La strigătele de ajutor ale săteanului în luptă cu lupul, a sărit un frate al său care vedea prin apropiere. Acesta cu un topor a alergat la locul luptei și în clipa când fratele său căzuse la pământ, cu câteva lovituri a tăiat gâtul lupului.

În afară de groaza mare ce i-a cuprins, în lupta cu lupul Tomuța Melentie a fost ră- nit la gât și la mână. Isprava acestor sătean a făcut vâlvă mare în întregă comuna și a doua zi lumea din sat a alergat ca la o minune la casa lui Tomuța Melentie să vadă lupoaica omorită de el.

Din Turda

Duminecă 19 Martie directorul gazetei noastre, pâr. Iuliu Maior, a slojit sf. liturgie în biserica parohială din Turda veche, unde a și predicat. Seara, după vecerile, Sf. S. a ținut o conferință religioasă despre presa bună- pe care au ascultat-o o mare mulțime de cre- dincioși.

Cu acel prilej a avut plăcerea să constate că pâr. Dr. Coriolan Săbău este un foarte bun răspânditor al presei bune și al căr- ților creștine. Credincioșii cercetează foarte regulat biserica și citează cu multă plăcere ga- zetele și cărțile creștine.

Biserica curată, frumos împodobită, bine provăzută cu toate cele de lipsă dovedește că are un păstor după inima lui Christos.

Frumoasa avere a bisericii datorită de prepozitul Rașiu, se va scăpa în câțiva ani de datorii și atunci turdenii se vor putea gândi la o lărgire a bisericii lor, care astăzi se do- vedește a fi nelcăpătoare pentru mulțimea credincioșilor.

Cea mai veche cărciumă din lume.

În săptămâna trecută a fost închisă în Turcia cea mai veche cărciumă din lume. Această cărciumă a fost deschisă acum 400 de ani. Vreme de 200 de ani a fost fără întrerupere proprietatea unei singure familii apoi a trecut în alte mâni. Cărciuma a fost închisă deoarece casa în care se afla era așa de veche încât a trebuit dărâmată.



Introducerea noului preot la Copăcel—Făgăraș

În ziua de 2 Februarie 1939, în fruntașă comună Copăcel din acest județ, locul de naștere al fostului metropolit Vasile Sucu, — a avut loc instalarea noului preot, părintele Dumitru Sălăgeanu, care până acum a pă- storit timp de trei ani, comuna Bacium, tot din acest județ.

Primirea ce i s'a făcut a fost deosebit de înmăsoasă. Sf. știa sa a fost adus de către Co- păcelul, — o delegație de fruntași și reprezen- tanții comunei — cu patru căruțe trase de câte patru cai, frumos împodobite, și escortate de un grup de 10 călăreți cu steaguri.

Buciumenii nu s'au lăsat mai pre jos, știind să la parte și ei la introducerea fostu- lui lor păstor de care cu greu s'au despărțit, însoțindu-l în câteva zeci de căruțe, deși sunt la o depărtare de circa 12 Km.

În capul comunei Copăcel, în fața unei porți împodobite cu brad și stegulețe tricolore, primarul comunei Copăcel, D-l Victor Be- leaua, a dorit bunsovit noului păstor. Întreg convoiul s'a îndreptat apoi spre biserică, ur- mat de copiii de școală, încolonați cu steaguri tricolore și stegulețe papale.

În dreptul noii biserici ce se află în con- strucție, în fața unei porți împodobite cu țesături naționale, — D-l inv. pens. Gheorghe Bacur Grecu, în cuvinte simple, a făcut dom- muncă rodnică, părintelui Sălăgeanu.

Înălțătoare a fost clipita în care elevul Moga din clasa VII, în numele elevilor de școală, a făcut un dar noului lor păstor, — o cârtică cu rugăciuni scrise de elevi, — rugându-l să se îngrijească și de ei și să-i or- ganizeze ca și pe copiii din Bacium, asociația Sfântului Tarsaciu.

În ușa bisericii vechi, a făcut primirea, îmbrăcat odăjdii, Clarismul Dr. L. Săbău, spiritual la Seminarul Academiei Teologice din Białystok, trimis să administreze parohia în mod provizoriu până la numirea noului titu- lar. Știașia Sa a urtat bun sovit noului numit, dorindu-i să ducă la bun sfârșit, opera înce- pută de înaintași.

Serviciul religios a fost oficiat de Reverendissimul Moise Bramboiu, vicarul Făgăra- șului, însoțit de preoții: Dr. L. Săbău, Dumitru Sălăgeanu și Iose Cismașiu preotul Baciumului.

După terminarea liturghiei, s'a încredințat cu ceremonialul obișnuit, noului preot, crucea, evanghelia și cheia bisericii, semnul păstorit.

Publicul care a ocupat biserica până la ultimul loc, a rămas plăcut impresionat de corul tinerilor din Bacium, care, condus de dl. inv. dir. Bica Gheorghe, a dat răspun- surile întregii liturghii. De asemenea corul din Copăcel condus de d-l inv. Ștefan a cântat foarte bine, priceșana.

La slujba religioasă au luat parte autoritățile. În frunte cu dl. notar Valer Șerban, primar Victor Beleaua, dl. Șef al postului de Jand. Sebeș, dl. inv. pens. Gheorghe Bacur Grecu, dl. inv. dir. Traian Tăfănov, cu Do- amna, — inv. Ștefan și Anghel, — Eforia bisce- ricească și comitetul de construcție al noii biserici.

Dintre streinii am remarcat pe Păr. Socol din Berivoii Mari, Părintele Radeșiu cu doamna din Berevoii Micii, dl avocat Boac din Făgăraș, dl inv. dir. Gheorghe Bica din Băclăuș și alții precum și un numeros public din Copăcel și satele din jur, și mai ales din Băclăuș, unde părintele Sălăgeanu a fost mult iubit de parochieni, pentru munca și grija ce a depus la clădirea noii lăcaș de închinare.

În biserică a vorbit Părintele vicar, prezentând pe noii numiți, citind decretul. A vorbit apoi Părintele Dr. Sârbu și la urmă Părintele Sălăgeanu, care a cerut credincioșilor același sprijin și dragoste de muncă, pe care a arătat-o și față de Părintele Sârbu, exprimându-și speranța că va putea astfel să termine noua biserică ce se află în construcție.

A fost de față și comitetul femeilor din Reuniunea Mariană, îmbrăcate în frumoșii costum local, în frunte cu doamna prezidentă, soția dlui notar Șerban.

La sfârșit s'a servit oaspeților o masă foarte bogată, oferită de credincioșii parohiei.

Adv. B.

Din Pânade

O înălțătoare serbare străjerescă a avut loc duminică 12 Martie în Pânade: ridicarea pavilionului național și investirea elevilor școlii primare din loc ca străjeri. La ora 3 d. m. curtea școlii și împrejurul fierbeau de mulțime.

În cadrele programului străjeresc obișnuit părintele v. protop. oc. Ionțu Brad a sfârșit drapelul pe care l-a predat apoi dlui comandant străjer de legiune Victor Crețu. Păr. I. Brad arată în frumoase cuvinte faptul că tocmai în ziua când Biserica serbează afara și ridicarea sf. cruci, simbolul creștinismului, școala primară din loc își ridică „simbolul mândriei naționale” alături de monumentul ridicat în 1925 în memoria eroilor morți pentru apărarea țării strămoșești. Dl comandant Crețu primește drapelul sfârșit pe care-l predă apoi comandantului de stol inv. dir. Aoghel Dan, care îl predă echipei de străjeri să-i înalțe pe catarg în timp ce străjerii cântau „Trăiască Regele”.

Însemnătatea zilei o arată în frumoase cuvinte dl prim-pretor Victor Micu, urmând dl V. Crețu și dl subrevizor I. Mureșianu din Crăciunelul de Jos din partea revizoratului școlar, după cari vorbește dl Aoghel Dan inv. dir. ca să încheie dl Comandant V. Crețu.

Programul este împânat de cântecele străjeresti și declamările elevilor, cari au adus clipe de adevărată înălțare sufletească.

Notarul comunal Dl Alex. Tgariu își ține de frumoasă datorie să mulțumească învățătorului dir. Aoghel Dan, comandantol școlii, și întreg corpului didactic pentru munca depusă pentru cinstita Patriei și înălțarea comunei prin aranjarea acestei frumoase serbări.

Pe lângă întreaga comuna Pânade au mai asistat afară de autoritățile amănunțite, doza Mureșian inv. în Crăciunelul de Jos, doza și d. cîp. Cipariu M. dela Sabăntul P. P. Blaj, doza și dl I. Spinean, inv. Spini, doza și dl T. Orlean inv. Blă, doza inv. Culea Gh. (Șona), Alieșu și Gh. Părău (Iclod), cu echipe de străjeri, doza Solomon Poșta, inv. Cergăul mare și I. Cipariu, secr. Lit. Com. b. Blaj.

Încheierea s'a făcut cu Imnul Regal, însoțit de fanfara comunei Pânade, înfruptată cu de mult de un grup de tineri fărăni sub conducerea lui Traian Cipariu.

Din Lonea

»Agru«-i din Lonea este o societate vie, care lucrează mult pentru înălțarea sufletească a membrilor săi și pentru mărirea lui Dumnezeu. Este totodată și un ajutor prețios al preotului în misiunea lui de evanghelizare și propovăduire a cuvântului lui Dumnezeu printre muncitorii de acolo.

În postul Paștilor conducătorii »Agru«-lui au luat hotărârea, ca în fiecare duminică după masă, să țină conferințe instructive și religioase.

Întâia adunare s'a ținut duminică 12 Martie cu un frumos program alcătuit din cântece și conferințe religioase.

Adunarea generală

a Reuniunii Femeilor române Gr. Cat. din Făgăraș

S'a ținut în ziua de 26 Februarie 1939, în sala culturală a parohiei unite

Adunarea foarte bine cercetată, a fost deschisă de D-na prezidentă Cornelia Capăta, profesoară.

Dna Lucia Dr. Cosgarea, secretara Reuniunii, a citit raportul anului din care s'a constatat un progres frumos în toate direcțiile de cari se ocupa Reuniunea. S'au ajutat copiii de școală cu haine și încălțăminte, cu premii la examene; familii săpătate cu alimente și bani, iar începând cu anul curent 1939, Reuniunea susține o cantină pentru copiii mai lipsiți dela școala primară de Stat No. 2, din orașul nostru. Raportul a fost primit de adunare cu multă satisfacție și cu aprobare.

D-na casieră Maria Grigore Cazan, a citit contul de gestiune din care s'a constatat o bună chiverniseală a averii Reuniunii și un spor de 27.157 lei față de anul precedent.

S'a trecut apoi la statorirea bugetului în cura, care a fost primit după propunerea comitetului.

În seria programului adunării, a ținut D-na Otilia Gatona, profesoară și comandanta străjerilor din județ o interesantă și instructivă disertație despre: »Mișcarea străjerescă». A arătat preocupările de căpetenie ale mișcării și datoria, mai ales a mamelor, de a sprijini această mișcare. Conferința a fost viu aplaudată.

Ca punct ultim a urmat: depunerea mandatului întregului comitet, având 3 ani împliniți, și alegerea unui nou comitet pe restimp de alți 3 ani.

La propunerea Reverendisimului Vicar Moise Bramboiș, care a constatat cu plăcere progresul vădit al Reuniunii, adunarea generală a reales cu unanimitate întreg comitetul vechiu, după care adunarea a fost închisă într-o atmosferă de mulțumire și însuflețire generală.

Cronicar

„Flămând am fost și mi-ați dat să mânânc”...

Ce răsplătă mare f-g doște Isua celor ce din mult puținul ce l au ajutat pe cel lipsit. În schimb, ce grosznică pedeapsă pentru cei împletiti la inimă, cari nu vor să dea o fărâmițură de pe masa lor; cari pun fel de fel de motive atânci, adă un sărac le deschide ușa sau sfârșind, că l dau afară ca pe un că-ne.

Pentru toți cei lipsiți trebuie să avem milă, dar mai mult pentru cei miciți, cari tânjesc și se usucă dacă n'au hrana trebuțoare.

La aceștia s'au gândit oamenii de bine, când au stăruit cu destulă osteneală pentru înălțarea unei cantine în Gararâului.

Tot începutul e greu, dar mângâierea e mare când vezi că ai putut înălța ceva.

În biserici s'a stăruit, ca apoi la serbarea datinilor de Crăciun dl director al școlii noastre, în frumoase cuvinte să stăruie la fel.

S'a început apoi colecta. Echipe sub conducerea câte unui domn învățător au cutreerat satul. S'au colectat bucate 60 felderi grâu, 17 de cartofi și bani 6800 Lei (3300 de prin sat și 3500 dela primărie).

Intelectualii cari au înțeles atât de bine acest lucru, dau în fiecare lună 100 sau 200 lei.

Odată ajunși aici, s'a început lucrul. În fiecare zi, 20 de copii mănâncă: la 10 câte un stert de litru de lapte și pâine, iar la amiazi donă feluri. Măncarea e pregătită de învățătoarele și conducătoarele de serviciu, ajutate de elevete dela clasele mai mari.

Conducerea cantinei o are harnicul director Ioan Roșdă, care și acum ca și de alte atâtea ori muncește pentru tot ce-i bine și folositor.

Pr. Victor Dancea

Pilde pentru viață

Ce-a spus un episcop despre dușmanii bisericii

Într-o zi câțiva deputați necredincioși se hotărâră să atace Biserica în parlamentul francez. Fără repede puși la pînă de către episcopul Kreppel, din Orléans, care li se adresă în felul următor: »Domnilor deputați! Cel care ar crede în visul urât de a nimici Biserica Catolică, s'ar asemăna cu un șoarece care ar vrea să roadă Mont-Blancul (cel mai mare munte din Franța)». Să citească aceste cuvinte înțelepte, cu luare aminte, toți cei ce caută să lovească în Biserica Domnului!

Un protestant despre biserica catolică

Vestitul învățat protestant Macoulay a scris în cărțile sale pagini foarte frumoase despre Biserica lui Hristos. Între altele a scris și aceste rânduri: »Dacă mă gândesc la furtunile înfrâtoare prin care a trecut Biserica Catolică, anevoie îmi pot închipui, în ce fel s'ar putea nimici. Ea a văzut începutul tuturor stăpînirilor și sectelor religioase existente azi, și așa se vede că e chemată să vadă sfârșitul tuturor...» Frumoase cuvinte din gura unui strein!

Napoleon și Papa

Câte mori nu și făcu în cap marele împărat francez Napoleon I pe când era la culmea puterii și trufiei sale?! Într-o zi îi veni în minte să scoată Franța de sub puterea spirituală a Papei. Se adresă deci Monseniornului Carral, arhiepiscop de Tours, pentru a-i cere sfat:

— »Vere, nu i așa că Franța s'ar putea lipsi de Papa?»

— »Da, împărate, dupăcum armata s'ar putea lipsi de Napoleon!»

Acest răspuns al arhiepiscopului îl readuse pe Napoleon în fire și drept mulțumită îi trimise iubitului său văr o foarte înaltă distincție.

Napoleon despre biserică

Napoleon s'a purtat cam brutal față de Biserica, atâtea vreme cât a fost tare și mare. Își schimbă însă purtarea cât ce-i căzură armele din mâini. Așa într-o zi contemplă de pe înălțimea stâncilor insulei sf. Elena cerul, pământul și marea care-l înconjura. Se gândi la împărății, la guverne, la oamenii mari și la înfăptuirile lor. Apoi reculegându-se scosese din pieptu-i adrobit un țipet sfâșietor:

»Popoarele treei! Tronurile se năruie! Singură Biserica Catolică rămâne!» Ioan Vultur

Lupta sf. martir Sabin

În calendarul nostru răsăritean Sf. martir Sabin își are ziua la data de 16 Martie a fiecărui an.

Socotesc a fi de folos banilor creștini de-a cunoaște viața și lupta eroică a acestui sfânt martir, ce a fost învrednicit de-a suferi chinuri și moarte pentru tăria credinții sale creștine; nu de alta, dar pentru că știm că sângele martirilor a fost sămânța creștinilor. Și aceasta în biserică Domnului totdeauna, atunci, ca și azi, în Spania, Mexico și aiurea.

Sfântul Sabin, martirul lui Hristos a fost din ținutul Egiptului, trăind pe la sfârșitul veacului al 3-lea după Hristos. Din cauza aprigei persecuții ce bântuia încă în acea vreme, a părăsit orașul sgomotos în care era, fugind de lume în singurătate, ascunzându-se într'un bordeiaș departe de orașul prigonitor. După plecarea Sf. Sabin, o mulțime mare de creștini au fost prinși de cătră păgâni, dar pe el negăsindu-l nicăieri, s'au mâniat tare cumplit slujitorii idolilor.

Dar, cugetul diavolesc de trădare a fost dela începutul lumii și la toate popoarele... În inima celui care zace satana, nu este căutare la față, c'ar fi un domn ori o căpetenie mare cum a fost Mihai Viteazul, un Tudor Vladimirescu, un Horea — nu! Fie chiar un dumnezeesc Isus Hristos sau un Sfânt de-al lui! — Așa și cu Sf. Sabin; era un oarecare cerșitor care mergea des pe la Sfântul Domnului, din mâna căruia primea mâncare ca să-și sature libnuit trup, pentru că la urmă să-l vândă întocmai ca Iuda-Iscarioteanul pe Isus. Așa și acel Indivolit cerșitor se duce la prigonitori zicându-le: „Ce-mi dați, și eu vă voi arăta pe Sabin pe care-l căutați?” — Ei i-au dat doi bani și apoi mergând după el până la bordeiaș unde sta Sf. Sabin ascuns, au năvălit ca fiară în lăuntru, și prinzându-l l-au legat ca pe un tâlhar, ducându-l apoi la mai marele cetății. Acesta, îndată ce l-a văzut, i-a pus întrebarea: „Pentru ce vestești pe un oarecare Dumnezeu necunoscut, desprețind porunca împăraților și pe zeii cei mari? Spune-le!” — Sfântul a răspuns: „Pentru că pe acest Dumnezeu, pe care-l vestesc eu, se cuvine să-l mărturisim mai pe sus de toate și lui să-i credem!”

Atât i-a trebuit tigrului de stăpânitor, pentru că să deie porunci aspre, ca Sf. Sabin să fie bătut și chinat înfiorător și aruncat apoi în vălurile adânci ale unui râu, dându-și obștescul sfârșit în mâinile Domnului, pentru a cărui nume scump s'a săvârșit din lumea asta rea, — mutându-se colo sus și cu stinții odihnindu-se și cu dreptii numărându-se. De acei „cetățeni” e ferice, pentru că la ei nu mai este durere, nici scârbă, nici întristare și nici trădare!...

Păr. Sabin

Statule din gloanțe de tun

În munții Cordillera din America de Sud este o statuie uriașă a lui Isus Hristos făcută numai din gloanțele de tun. Statuia este aşezată pe granița dintre Chile și Argentina. Ea este ridicată de acela care luptă pentru pace ca un semn al dragostei și înțelegerii dintre neamurile pământului.

La mormântul lui Pius al XI-lea

N'a trecut mult de când își doarme somnul lin, în așteptarea glorioasei învieri viitoare, marele și neuitatul Papă Pius al XI-lea. Corpul său odihnește sub marea biserică Sfântul Petru din Roma, după cum și-a exprimat dorința în testamentul din 16 Ianuarie 1939: „Dispon cu particulară dorință, ca trupul meu — întreg — să fie depus în apropierea lui Pius al X-lea, scump și venerat amintire, care m'a chemat la Biblioteca Vaticană, — nu departe de Benedict al XV-lea, deasemenea scump și venerat amintire, care puțin înainte de moartea sa, m'a chemat în scannul (de arhiepiscop) Sf. Ambrosiu și al Sf. Carol Borromeu, și în Sacrul Colegiu al Cardinalilor. Mulți, foarte mulți, care vor veni să se roage la mormintele lor, vor avea — sperăm — un gând și o rugăciune și pentru mine nevrednicul lor urmaș...”

De când a fost coborât în locul de odihnă, în lacrimile jalnice ale miilor de credincioși, care l-au prehodit în numele lumii întregi, copleșita de durere și zbucium, — mulțimea se perindează zi de zi la mormântul lui: „bătrâni cu iarna vieții în plețe”, tineri și copii cu surâsul vieții în față bogăți și săraci, mari și mici. E un continuu pelerinaj la acest mormânt care s'a des în preajma de vreme pentru a închide în el pe omul care în învâlmășagul distrugător al patimilor neostoite striga proclamând sus și tare drepturile Evangheliei, în numele învingătorului morții.

Mai zilele trecute, un grup de credincioși din orașul Desio în care s'a născut Papa Pius (Achille Ratti), a sosit în Roma. Au venit acești cucernici pelerini, să verse o lacrimă fierbinte pe acest mormânt glorioasă, atât de drag lor, să plângă aici în Roma dreptei credințe pe cel mai de seamă fiu al comunei, și mulți dintre bătrâni au venit să jalească pe tovarășul copilăriei lor nevinovate, învaluite în ceața deasă a anilor trecuți.

Am pornit și eu cu lumea ce înainta tăcută și reculeasă, să aduc prinosul inimii mele glorioșului mormânt. Mă simțeam obligat la aceasta, mai ales că fac parte din acea „Nobilă Națiune Română, care nouă ne este foarte dragă” (așa vorbea Papa Pius XI pelerinilor români când veneau în audiență).

Lumea fiind prea multă e lăsată în grupuri și trebuie să treacă repede pe lângă mormânt, pentru că toți să aibă mângâierea de-al vedea. Nu se pot deci opri toți să îngenunchie înaintea mormântului care a stors atâtea lacrimi și a îndulțat atâtea inimi. Dar în trecere îl ating toți ca pe ceva sfânt, apoi se retrag cu ochii încoșțați cu buzele tremurând o rugă tainică pentru odihna celui adormit.

M'am oprit și eu într'un colț lângă mormânt și îngenunchind m'am rugat pentru odihna sufletului „Servului servitor lui Dumnezeu”. Fără îndoială, sufletul lui mare și curat e „în corțile Domnului, unde nu este durere nici întristare nici suspinare, ci viață fără de sfârșit...” De aceea mi-am îndreptat cu o rugă spre el ca să se întreprună la Marele Pastor Isus, al cărui Vicar a fost, — pentru „Nobilă Națiune Română”, care i-a fost „foarte dragă”. Să ceară dela El belșugul cereștilor daruri peste această națiune de două ori română; să-i lumineze pașii spre această Cetate a lui Petru; s'o numere în marea Familie Catolică — cu celelalte surori latine și catolice...

Când am ieșit dela mormânt, mă simțeam cuprins de-o tainică mângâiere, de-o liniște nouă și curată. Nu mă miram de loc. Căci am îngenunchiat și m'am rugat la mormântul unui sfânt...

Și simt mereu acest tainic îndemn de a mă ruga lui Dumnezeu, prin mijlocirea lui Pius al XI-lea, „pentru unirea tuturor Românilor, în credința Romei străbună...”

Roma, la 28 Februarie 1939.

T. Râmleanu



Conferință. Duminică 19 Martie a conferențiat la Blaj, în cadrul conferințelor organizate de Reuniunea Femeilor Române Unite, dl Dr. Nicolae Popa dela București. Dna a vorbit despre „Ațiunea Catolică”.

Mareșalul Curții Regale face cunoscut următoarele: În ziua de 27 Februarie 1939, cu ocazia aniversării unuia din dela promulgarea Constituției, la ora 12, au defilat în fața Măiestrășii Sale Regelui Membrii Consiliului Superior și Gărzile Naționale. La ora 12.30 Augustul Săveran a primit în Sala Tronului pe Membrii Consiliului Superior Național. La ora 13.30 a avut loc un dejan la care au participat persoanele care au asistat la solemnitatea din Sala Tronului.

Pentru colaboratori. Ca în toți anii, așa și în anul acesta gazeta va apărea de Paști într'un număr mai mare de 12 pagini. Toți aceia cari vreau să ne trimită ceva material pentru acel număr: articole, poezii, poezii, sunt rugați să ni-l trimită cât mai repede, altcum nu va putea fi publicat.

Cumplita faptă a unor fete. În comuna Irești din Moldova trăia bătrâna Maria V. Iasurățelu, împreună cu cele două fete ale, Ioana și Paraschiva. De o vreme încoace mama și fetele erau într'o continuă ceartă. Cele două fete și-au pus în gând să-și omoare mama. În vreme ce aceasta dormea, nelegiuită fetele au stropit-o cu petrol și i-au dat foc. Nefericita femeie, trezindu-se din somn, a ieșit în curte, strigând după ajutor. La strigătele ei au sârit vecinii cari au scăpat-o dela moarte. Inșepătămătate de nelegiuirea pe care au făcut-o fetele au fugit de acasă.

Avioane uriașe. Nu peste mult vom vedea și de acestea. Văzduhul va fi străbătut de avioane uriașe, adevărate orașe aburătoare. Niște fabrici mari din America vreau să facă un fel de avioane, în cari să încapă 120 de călători. Aripile acestor avioane vor avea lungime de 80 metri. În ele se vor afla saloane, sală de mâncare, bucătărie, sală de jocuri etc., ca aceia cari călătoresc să se simtă că se poate de bine și să nu ducă lipsă de nimic. Călătorii vor putea merge din America în Europa, dansând și petrecându-și în toată vremea la înălțimi de mii de metri.

A murit lângă groapa mamei sale. Într'o căsuță sărăcăcioasă din Sighet trăiau înrâștite, bătrâna Ioana Badea și fiica sa Floarea Badea. Mai în zilele trecute Floarea Badea s'a îmbolnăvit și a căzut la pat. Rămăsă fără sprijin bătrâna Ioana, care avea peste 90 de ani, s'a îmbolnăvit și ea și în câteva zile a murit. La groapă a petrecut-o și fiica ei, abia ridicată din patul de boală. În cimitir, când bătrâna a fost înmormântată, Floarea a început să o'ângă cu hohot și a căzut moartă lângă groapa mamei sale.

Un muncitor își omorâsoa soția cu 30 lovituri de cuțit. Între muncitorii Nichita Traian din Brașov, și soția sa, erau deseori certuri mari. Cauza acestor certuri cari le turbarau căsnicia era că Nichita Traian bănuia soția de necredință. Într'o zi venind

acasă, tinerii soți s'au luat din nou la ceartă. În toată certel Nichita Traian a luat un cușit de la bucatărie cu care a dat soției sale 30 de lovituri. Speriași de strigătele femeii, au sărit lovituri. Speriași de strigătele femeii, au sărit în ajutor vecini cari cu mare greutate au izbutit să smulgă soțul ucigaș cușitul din mână. Întrebat de judecători de cauzele infirmității lui fapte, tânărul muncitor a răspuns că și-a înjunghiat soția pentrucă-l înșela și că el i-a dat atâtea lovituri de cușit de câte ori aceasta i-a fost necredincioasă și i-a înșelat cu alții.

Au făcut 700 de kilometri în genunchi. Doi negustori din India au hotărât să meargă să se închine la un loc sfânt într'alt oraș. În semn de pocăință drumul până acolo l-au făcut numai în genunchi. Și a fost lung drumul. Au avut de a merge peste 700 kilometri. Singurul lor tovarăș în acest drum de pocăință a fost un mut care le căuta mâncare și adăpost pentru noapte. După mari chinuri și dureri, cu genunchii zdrobiți, ei au ajuns la locul sora care au plecat.

Viscol ca'n toată iernii. Deși suntem în luna Martie toată primăvara întârzie să se arate. În multe părți ale țării a nins și pe alocurea a viscolit ca'n toată iernii. În săptămâna trecută a fost o puternică furtună pe Marea Neagră. Întregă Dobrogea a fost bătută de viscol. În mai multe locuri au fost înzăpezite hoțiile ferate. În urma frigului și a zăpezii căzute, în unele părți au apărut și haitele de lupi.

Un târg de câni. În orașul Prag din Cehoslovacia se poartă în fiecare lună un târg de câni. La acest târg vin vânzătorii și cumpărătorii dela depărtări destul de mari, așa cum vin și la un târg de boi sau de cai. Javrele cari sunt marfa cea mai căutată a târgului, sunt ținute într'un fel de cușcili și aduse apoi în fața cumpărătorilor cari pot să aleagă marfa de care au lipsă. Se spune că în acest târg stăpânește cinstea cea mai desăvârșită. Nimenia nu este păcălit și nici nu se ceartă. Prețurile sunt fixe și nu se aduc nici câni de furat.

Un oraș fără săraci. Orașul Clifford din Canada (America) poate fi socotit, pe drept cuvânt, ca cel mai fericit oraș din lume. De patru ani acest oraș nu mai are nici un sărac. Toți locuitorii lui muncesc și se bucură de o bună stare, fiecare. Dările către oraș, aici sunt mai mici decât în ori care alt oraș din lume.

O cârciumă într'un butoi. Cel mai mare butoi din lume a fost făcut, nu de mult, în orașul Darchein, din Germania. Butoiul acesta uriaș are o înălțime de 15 metri și o grosime de 42 metri. În el încăp un milion șapte sute mii de litri. Fiind așa de mare, butoiul nu va fi umplut niciodată cu vin, ci va fi folosit ca restaurant. Va fi o cârciumă minunată, unde bășanii, pentru a-și potoli setea, intră deadreptul în butoi.

† Prof. Eugen Mera. În ziua de 17 Martie s'a stins la Cluj, după lungi și grele suferințe, prof. Eugen Mera, directorul Liceului Comercial de băieți din Alba-Iulia, în vârstă de 54 ani. Osemintele i-au fost transportate la Alba-Iulia, unde s'a făcut duminică 19 Martie înmormântarea. Adormitul în Domnul a fost fecior de preot unit și un fiu credincios al bisericii noastre. A condus cu multă dibăcie Liceul Comercial din Alba-Iulia, pe care el l-a întemeiat. Îl deplânge o singură fiică, măritată două secretarul general al Agriculturni, dl prof. Iacob Crișan dela Cluj. Îi lăsa somnul lin și sfîșit-apropiel

† Aron Ciungan a adormit în Domnul în ziua de 14 Martie c., la orele 8 30 seara, în anul al 80 lea al vieții sale și al 45-lea al fericitelor sale căsătorii. În mormântarea l-a făcut în cimitirul gr. cat. din Blaj, J., 16 Martie 1939, la orele 4 d. m. Îl deplânge soția, 4 fii și 5 fiice, între cari și administratoarea gazetei noastre. Faceți Dumnezeu parte cu dreptii!

O nenorocire groaznică

Au ars de viu mama și două copile

O mare nenorocire s'a întâmplat în comuna Adâca din județul Dâmbovița. Dintr'o nebagare de seamă au ars de viu mama și două copilișe.

Fînd frig în casă, copilă Maria a săteanului Gheorgh: Păscoveanu, din comuna Adâca, s'a apucat să facă focul. Pentru a-l aprinde mai ușor, a turnat gaz pe lemne. O parte din gaz s'a vărsat pe scândori, prelungindu-se până sub patul în care dormia mama fetiței cu un copil în vârstă de 8 luni. Făcările dela sobă s'au întins cu înțepală în întregă camera, cuprinzând și pe micuța Maria care a început să strige.

Mama copilul, trezindu-se din somn, a sărit în ajutorul fetiței, dar a fost cuprinsă și ea de foc.

Soțul, care dormia într'o cameră alăturată a încercat să le vină în ajutor. N'a putut însă, fiind ușa camerei înțepată cu cheie. Desădeșdea bietului om era cu atât mai mare cu cât auzia strigătele de durere a copiilor și nevestei sale și nu le putea face nimica. El abia a mai putut sări pe fereastră.

Fetița de opt luni, care dormia în pat, a fost arsă în întregime, iar nefericita mamă, împreună cu cealaltă fetișă mai măritoară, au fost duse la spital. Cu toate ajutoarele ce le-au fost date însă au murit în chinuri grozavice.

Casa nenorocitului sătean a ars în întregime.

Din popor

Vorbe de cumetre

— Hai o țăr la gard, cumătră, să-ți spun ceva.

— Stai că viu, cumătră, chiar acum am băgat mămăliga.

— N'ai fost la ospățul ăsta a lui Luca? Eu am fost, mai bine nu m'aș fi dus. Gîndește-te că m'o așezat lângă Maria dela pod, care-i mai slabă în sat. Păi pe mine cu aia mă pune? Dacă-i acasă și se ține învîrstă ca o preuteasă, apoi să știe să dea cinstea la om. Că eu încă nu-ș oricine'n sat, că din curtea mea ies doi boi ca doi pepeni, mai frumoși ca dela ei. Și apoi nu ții minte atunci, când am făcut eu ospăț, am așezat o și pe ea și pe căbeșutul de bărbatul său, chiar la masa al din lînd, de erau ca doi groși. Îți spun drept că toată noaptea nu mi-o fost de cu hîznă.

Oricît se ține, dar rînduieii nu au avut cum am avut noi. Mîncările? să ferescă Dumnezeu, că nu m'am săturat numai după ce am venit acasă. Verzele, nu erau nici înăcrite și nici fierțe cumsecade. Rîșcașul din găluște era tare cum e glonțul. Carne era numai de formă, iar de smîntîna nici pomeneală nu era. Tocana era un zămărduc lung, de nu știai tu că se mîncă, ca furculița ori cu lingura. Strațele erau negre și urâte, de credeai că-i polog nu altceva. Vinul acru, de-l puteai pune peste crastaveji.



Rînduirea culturilor în proprietățile țărănești

Pămînturile țărănilor, în urma culturii numai a porumbului și grîului, sunt oboșite și secătute, așa că ele aduc recolte tot mai puține și mai slabe.

Pămîntul va aduce mai mult prin rînduirea culturilor, întrebuițarea semințelor bune și potrivite de sămănat și îngrijirea locurilor.

Oșii țărani din Transilvania și alte regiuni cunosc însemnătatea acestor lucruri și le-au și încercat, ajungînd la rezultate foarte mulțumitoare.

Cel mai înstărit, cari au peste 15—20 jugăre, își rînduiesc culturile în felul următor: trifoi ori plante de nutreț, grâu ori alte cereale de primăvară, plante de nutreț și așa mai departe.

Cel cari au pămînt mai puțin rînduiesc în felul acesta: plante de nutreț, în special trifoi ori borșeag, cereale de toamnă în special porumb, apoi plante de nutreț.

Rînduieile acestea sunt foarte bune, deoarece se pot cultiva și plante de nutreț, cari în loc să sărăcească, îmbogățesc pămîntul și dau nutreț mult și bun, cu care se pot crește vite alese, atât pentru muncă, carne, cât și

Știți dumneata că ei se cam ultă tot după domnie. Și mirișca o fost cu părul „înfrizat” de doamnele. O cerat fierul dela dascălita. Și, Doamne, rău li mai sta, că era ca o comedie cum vezi pe la țăruri. Pe la poale pe din jos și o pus niște zurgălăi dela de glășă, de toată zornăia când pășia. Apoi cu crătinele era de toată minunea. Cât se țiu de harnice, și nu și-au făcut niște crătine nouă, de s'o cununat cu ale mamă-sa.

Noaptea dela o vreme li-s'a gătat vinul și era gata să se facă de răsul satului. Norocul că le-o dat vecinul-său Gheorgh, că pășeau ce n'a mai pășit nime.

— Anica lui Petru nu știi ce-o pășit? Stai să și-o spun și pe asta. Colo mai dela o vreme, după ce o apucat lumea puțin la cap, Ionu lui Crănicu o luat-o pe Anica lui Petru la o hîșăgauă. Ea se nita tot în ochii lui și tot rădea, era toată vole. Știi dumneata că ea li era drăguță înainte de a se mărita. După ce s'o gătat jocul și Anica o venit la locul ei bărbatul-său o tot îngh'oldea. Dar după ce s'au dus acasă, o văzut ea sfîșit, i-a dat o sfîntă de bătaie, de toată vîntă o făcut o. Acum o fugită cu copil cu tot acasă la părioși, iar el nu vrea să meargă să o cheme. Doamne fereste, că-s ca țiganii.

— Gata-i prânzu, tu mulere, că trebuie să mă duc la pădure?

— Tutal oameni buni, că o venit bărbatu și o fi secăt tot ciru la mămăligă. Mă duc, cumătră, lasă că mai vorbim noi.

— Vai de mine, că și eu mi-am lăsat copilul numai singur și să nu să fi dat cumva în jurul focului să se arză. Mă duc, cumătră, dar lasă că viu eu cu furca într'o zi și apoi și-le spun eu pe toate din fir în fir.

I. S.

pentru lapte. — Fapt, ce are foarte mare importanță, deoarece vitele muncesc și îngroșă pământul, laptele și carnea lor sunt căutate și bine plătite, așa că aduc câștig și bună stare în gospodărie.

Cultivarea orzului și ovășului, pe lângă că împărțește munca în gospodărie, dă cele mai bune grăunțe pentru animalele tinere și pentru cal. — Au apoi și prețuri bune, astfel în luna Noiembrie 1938, pe multe piețe ovășul era mai bine plătit decât grâul.

Este interesant și vrednic de arătat că în județul Târnava Mică foarte mulți plugarii seamănă trifolul în porumbiște. — Porumbul sămănat în modul obișnuit se sapa de 2-3 ori, însă fără mușuroale. — După sapa a doua ori a treia, când pământul are umezeala trebuincioasă, se seamănă trifolul cu mâna. — Pentru acoperirea semințelor să sapa din nou cu mașina de săpat, fără cormană.

Printre firele de porumb pătrunde soarele și aerul și este destulă umezeală, așa că trifolul răsare și crește foarte bine.

În timpul iernii cocenii rămași în urma tăierii tulpilor opresc zăpada să nu fie luată de vânt, aceasta topindu-se, încetul cu încetul pătrunde în pământ.

Primăvara se tale apoi cocenii și se grăpează.

În timpul verii trifolul se cosește de două ori. — După coasa a doua se ară și se grăpează. — După 2-3 săptămâni se ară a doua oară și seamănă grâu.

Grâu sămănat după trifol, dă recolte bune.

În trecut stăpânirea maghiară a poruncit prin lege, pentru Transilvania această orânduire: cereale de toamnă, prășitoare, ogor (bătătură) și iar cereale de toamnă ș. a. m. c.

Rânduirea aceasta era bună când populația satelor era mai rară, dar astăzi când oamenii s'au înmulțit și n'au ce munci, țărăni înșiși cer aplicarea art. 16 din legea organizării și încurajării agriculturii, adică desființarea ogorului sterp.

Țărăni din comunele, unde s'a desființat mai de mult ogorul, înlocuit fiind cu plante de nutreț, sunt mai înstăriți și mai luminați decât cei din comunele unde mai este încă acest ogor.

Plugarii, cultivați plante de nutreț și creșteți vite multe și bune, neîntind că vitele a lungă sărăcia din casă.

Inginer Agronom
Victor Rusu

Pânză din sticlă

În America se fabrică o pânză din fire de sticlă. Aceasta pânză este moale, trairică, albă ca zăpada și cu un luciu ca mătasa. Firele de sticlă, din care este țesută această pânză, sunt așa de subțiri cum nici nu ne putem închipui să fie altele mai subțiri.

Cărți nouă

P. Ion M. Gârleanu, franciscan rom. unit: *La moartea fericitului Părinte al Romei Papa Piu XI.* „Toată viața Părintelui” Mart. 16. 19 Tipografia „Unirea” Oradea. 16 pagini, de format 23/15 cm, preț 5 Lei.

Păr. Gârleanu ne dă în aceste pagini frumoasă predică pe care a ținut-o duminică în 12 Februarie în catedrala română unită din Oradea, la sfârșitul liturghiei arhieresti, la părăsirea alujit pentru odihna sufletului răposatului Papă Piu XI. Această predică a fost ascultată, între alții, și de dl. Dr. Nicolae Zigre, ministrul Cultelor și Artelor și merită să fie citită de cât mai mulți înșiși, cu atât mai ales că nici nu se arată mai deplin, ce datorăm noi marele Papă Piu XI.

Posta gazetelor

Dnl G. Chioașiu. Articolul trimis este prea filosofic pentru cetitorii noștri, așa că nu-l pot înțelege. L-am dat „Unirea”, poate acolo să corespundă.

Dnei Alexandrina Mosora. Am primit Lei 180, din cari s'a repartizat pe 1938 Lei 124, iar 56 Lei pe 1939.

Socol Victor, Oroiu de Câmpie. Achitat și pe 1939 Lei 15.

Bălan Filimon, Șinca Veche, suma de 150 Lei s'a trecut: pe 1938 Lei 120, și pe 1939 Lei 30.

Comes Ioan, Glodeni. Am primit Lei 150, mai datorăți pe 937 Lei 36, pe 1938 150.

Anton Erdeș, Butea. Suma trimisă de 150 Lei am trecut-o pe 1938.

Dnl Ion Roiban Sighișoara. Publicația noastră din Nr. 9, la „Poșta Gazetelor” a fost total greșită. D. Voastră ni-ați trimis 250 Lei, din cari am repartizat 72 Lei pe 1938, 150 Lei pe 1939, rămânând bon pe 1940 Lei 28. Greșala este a Administrației, care n'a specificat repartizarea sumei. Fiind D-Voastră unul dintre cei mai vechi cetitori ai noștri, suntem siguri că ne iertați această greșală.

Of. parohial Corni-Ciuta. Am primit suma de 150 Lei, din cari s'au trecut pe 1938 Lei 22 și pe 1939 Lei 128.

Pascu Aurel din Stăna de Vale. Rog trimiteți Niul sub care Vă merge ziarul, căci altfel nu putem introduce banii în cartea abonajilor.

Dr. Victor Fodor, Stăna de Vale. Rugăm trimiteți Niul sub care Vă merge ziarul.

Am primit sumele următoare: Lei 100: Hancu Aron, Popa Ioan inv. penz, Radu Vărsavia, Șotan Ioan, Olea Sabin preot.

Lei 75: Cernat G. Nicolae, Ghișoi Ioan.

Lei 150: Mioc Adam, Murariu Ioan, Albon Augustin, Fucec R. Ioșif, Of. parohial Corni-Ciuta, Popa Petru I. Petru, Spinean Ioan inv. dir., Naghiu Nicolae preot, Parohia gr. cat. Cugir, Silaghi I. Gavril, Giurca Augustin, Oficiul parohial Vălcăul de jos, Miclăuș Ioan a Măruții, Oțoiu Adrian director, Kadu Pavel, Albon Ioan, Stoica Victor, Tiberiu Ursu, Bărbat Ioan, Parohia Petroșeni, Pop Gavrilă, Octavia Lupeanu, Pascu Aurelia, Botoș Simion, Maria Filipescu, Ofic. paroh. Bucovăț, Șuteu Teodor, Sav Ștefan, Cioban Ioan preot.

Lei 200: Moldovan Maria, Șeban Sabin, Tatu Ioan, Dan Liviu

Lei 300: Of. parohial Ghilad, Barota Paul, Stan Dumitru.

Alte sume: Tataru Ioan 126, Peris Dumitru 75, Petruța Solomon 30, Of. parohial Petrila 1000, Păstina Ioan I. Tanașie 120, Turdeșan Samoilă 50, Berlian Vasile 200, Of. par. Cosmicul de jos 224 Lei, Biriș Victor 174, Pop Ioșif protop. 300 Lei, Marian Teodor I. Ioan 80, Nodiș Paul protop. 300, Cadar Florean I. Petru 345, Pall George America 300, Tauber Moise 500, Căndea Teodor preot 300, Lehene Nicolae preot 350, Mihalca Traian preot 300 Lei.

Cărțile bune

Sunt mult caunda în ostioare și precute omu u. Du ele se desprind în lumuri pentru suflet manachiu de gânduri frumoase, cari toate în duicesc și luminează drumul greu al vieții.

Cărțile cele mai potrivite pentru cetitori din popor sunt „Cărțile bunului creștin”. Sunt scrise pe înțelesul tuturor și cuprind multa învățătură mântuitoare pentru suflet. Aceia cari vreau să aibă o carte păcută de sărbători, mai ales acum în lungile seri și nopți de iarnă să creară de la Blaj „Cărțile Bunului Creștin” scrise de păr. prof. **Iuliu Mator:**

Nr. 1. Păcatul, cel mai mare rău din lume, ediția II acum sub tipar.

Nr. 2. Pe calea desăvârșirii, ediția II acum sub tipar.

Nr. 3. Bolșevicii și biserica, epuizat.

No. 4. Darul lui Dumnezeu, ne arată cum putem deveni fii și moșteni ai împărăției cerurilor. Cărțica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. Adevărata fericire, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, preț 6 lei.

No. 6. Taina Spovedaniei, ne dă toate îndrumările de lipsă, pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade, conținând și o oglindă sufletească, din care ne putem cunoaște păcatele. 116 pagini preț 15 lei.

No. 7. Tălcuirea apostolilor din Duminecile de peste an, este o broșură

fără de care nu putem înțelege apostolii pe cari îi citește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. Legea strămoșească, ne arată care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9. Tălcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an, nici o dată mai trebuie recomandată. Trebuie să o aibă fiecare creștin care cercetează biserica. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

No. 10. Tălcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an, în care tot creștinul află explicații apostolice, cari sunt mai greu de înțeles. 171 pagini, preț 20 lei.

No. 11. Taina tainelor: sfânta Cuminăcătura, de care nu se poate lipsi nici un creștin, care se cuminecă cel puțin o dată în an, după cum nu se poate lipsi de No. 6, care este Taina Spovedaniei, celce vrea să se spovedească. 96 pagini, preț 8 lei.

No. 12. Sfânta Liturghie, Jertfa Legii Noul, ne arată, cari sunt părțile sfintei liturghii, ce foloase ne aduce, pentru care când și unde se poate sluji; biserica și părțile ei, sfintele vase și odăjdii, limba sf. liturghie și altele de folos pentru oricare creștin. 110 pagini cu 12 lei.

No. 13. Durerea, sora noastră nedespărțită, este cea mai nouă broșură pe care cu siguranță o va citi fiecare creștin, pentru că numai citind această cărțică se va putea mângâia în durerile și necazurile vieții. 152 pagini cu 12 lei.

No. 14. Tălcuirea Evangheliilor din toate duminicile de peste an, 57 de evanghelii sunt tăluite aici, sub de stih, pe larg și după cei mai de seamă scriitori bisericesti. Iară la sfârșitul fiecărei evanghelii ve află 3-4-5 învățături scurte cari se pot trage din evanghelia aceea. Lucrarea se extinde pe 356 pagini și costă abia 34 Lei.

No. 15. Cărțica Mirilor. Pe cele 67 pagini ale acestei cărțicele e arătat, ce trebuie știu logodnicul înainte de a se căsători. Fiecare preot, tată sau mamă ar trebui să-și cinstesc credințioșii resp. feciorii sau fata de măriș cu această cărțică. Dar mai întâiu s'o citească e. înșiși, ca să se convingă, ce mare binefacere este această cărțică pentru tinerime! Și e altă de țestină, abia 6 Lei, încât și cel mai sărac om o poate cumpăra.

No. 16. Cărțica soților de căsătorie. În care se arată tot ceace trebuie să știe soții de căsătorie despre divorț, căsătoriile mixte piedecite dărâmpătoare și împiedecătoare de căsătorie, apoi despre datorințele pe cari le au unii față de alții și despre creșterea copiilor. 84 pagini preț 8 lei.

No. 17. Cele 7 cuvinte de pe cruce ale lui Isus. Șapte predici de postură mare scrise pe înțelesul tuturor. — 72 pagini cu 6 Lei.

No. 18. Cum să ne creștem copiii. Sfaturi pentru o cât mai bună creștere a copiilor, scrise după cei mai de seamă pedagogi moderni, pe înțelesul tuturor, în spirit creștinesc. — 84 pagini cu 8 Lei.

No. 19. 54. Predici scurte pentru Popor, întocmite după texte din apostolii duminecilor, or, preț 40 Lei.

Aviz

Banca „PATRIA” s. a. din Blaj, închiriază pe data de 1 Aprilie 1939, un local de cafenea, restaurant și hotel, denumit „CENTRAL”, situat în Blaj str. Regina Maria colț cu str. Regele Ferdinand, împreună cu tot aranjamentul și inventarul necesar.

Inchirierea se face pe 1 sau doi ani în urma expirării contractului cu vechiul chiriaș.

Cei interesați să se adreseze Direcțiunii, cu oferte scrise.

Banca „Patria” s. a. Blaj